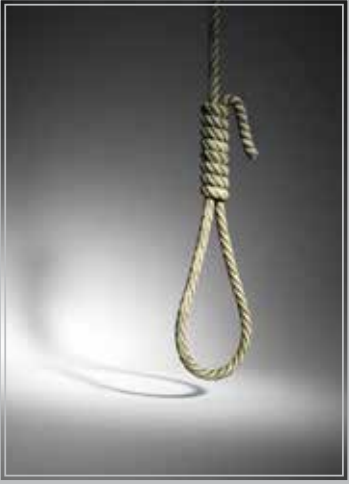

خبر

لبنان اولین کشور خاورمیانه شد که مجازات اعدام را لغو کرد

لبنان به اولین کشور خاورمیانه تبدیل شد که مجازات اعدام را لغو می‌کند.

عصرایران به نقل از رویترز نوشت: دفتر رئیس پارلمان لبنان اعلام کرد پارلمان، مجازات اعدام را لغو کرد.
براساس این قانون، حبس ابد جایگزین همه احکام اعدامی می‌شود که پیش از این صادر شده بودند.

با این اقدام، لبنان به نخستین کشور خاورمیانه تبدیل می‌شود که مجازات اعدام را لغو می‌کند. این در حالی است که اجرای احکام اعدام در لبنان از سال ۲۰۰۴ عملاً متوقف شد، هرچند از آن زمان تاکنون احکام اعدام برای ده‌ها نفر صادر شد.

در لبنان معمولاً برای قتل عمد و خیانت به کشور حکم اعدام صادر می‌شود.

سال گذشته، شماری از نمایندگان لبنان طرح قانونی را برای لغو مجازات اعدام ارائه کردند. بیانیه پارلمان است که اجرای احکام اعدام در جزئیاتی درباره تعداد آرای موافق و مخالف ارائه کرد.

اتحادیه اروپا از این اقدام استقبال کرد و گفت لبنان "نمونه‌ای قدرتمند برای کشورهای دیگر"

در خاورمیانه و خارج از آن ارائه می‌کند. خاتم "هبه مرافغ" مدیر دفتر منطقه‌ای خاورمیانه و شمال آفریقا در سازمان عفو بین‌الملل، گفت: "تصمیم‌لبنان برای لغو مجازات اعدام، رویدادی بسیار مهم و نقطه‌عطف و پیروزی برای حقوق بشر در این کشور است." او افزود: "پس از گذشت بیش از دو دهه بدون اجرای هیچ حکم اعدامی، اقدام امروز، دوره توقف محتاطانه اجرای اعدام‌ها را به حمایت قانونی دائمی از حق زندگی تبدیل می‌کند و لبنان را در مسیر جهانی برای لغو این مجازات قرار می‌دهد."

پارلمان لبنان، در موضوعی جداگانه، در حال بررسی قانونی درباره عفو عمومی برای برخی جرایم نیز هست. این اقدام نیز تا حدی در چارچوب تلاش‌ها برای کاهش تراکم جمعیت در زندان‌ها انجام می‌شود.

اعدام در جهان؛ ۱۱۳ کشور مجازات مرگ را به‌طور کامل لغو کرده‌اند

بر اساس تازه‌ترین گزارش سازمان عفو بین‌الملل درخصوص مجازات اعدام در جهان، تا پایان سال ۲۰۲۵ میلادی، ۱۱۳ کشور مجازات اعدام را برای تمامی جرایم به‌طور کامل از قوت‌حذف خود حذف کرده‌اند.

عفو بین‌الملل می‌گوید در مجموع ۱۴۵ کشور جهان، اعدام را در قانون یا در عمل لغو کرده‌اند. این رقم شامل کشورهایی است که اعدام را به‌طور کامل لغو کرده‌اند، کشورهایی که تنها برای جرایم عادی آن را لغو کرده‌اند و همچنین کشورهایی که مجازات اعدام همچنان در قوانین آنها وجود دارد، اما دست‌کم برای ۱۰ سال هیچ اعدامی در آنها اجرا نشده است.

در مقابل، ۵۴ کشور همچنان مجازات اعدام را در قوانین خود حفظ کرده‌اند.

افزایش شمار کشورهای لغو‌کننده
روند جهانی در چند دهه گذشته به سمت کاهش استفاده از مجازات اعدام حرکت کرده است. عفو بین‌الملل اعلام کرده است که در سال ۱۹۷۷ تنها ۱۶ کشور مجازات اعدام را برای همه جرایم لغو کرده بودند. این تعداد تا پایان سال ۲۰۲۵ به ۱۱۳ کشور افزایش یافته است. این روند در حالی ادامه داشته که شماری از کشورهای جهان همچنان از اعدام استفاده می‌کنند و در برخی کشورها حتی شمار اعدام‌ها افزایش یافته است.

جهش اعدام‌ها در سال ۲۰۲۵

بر اساس گزارش سالانه عفو بین‌الملل، دست‌کم ۲۷۰۷ نفر در سال ۲۰۲۵ تا ۱۷ کشور اعدام شده‌اند. این بالاترین رقم ثبت‌شده از سوی این سازمان از سال ۱۹۸۱ تاکنون است و نسبت به دست‌کم ۱۵۱۸ اعدام ثبت‌شده در سال ۲۰۲۴، حدود ۷۸ درصد افزایش نشان می‌دهد.

با این حال، رقم واقعی اعدام‌ها احتمالاً بسیار بیشتر است. آمار چین به دلیل محرمانه بودن اطلاعات مربوط به اعدام‌ها در این کشور در رقم جهانی عفو بین‌الملل لحاظ نشده است. این سازمان معتقد است هزاران اعدام در چین انجام شده است.

عفو بین‌الملل چین را همچنان بزرگ‌ترین اجراکننده مجازات اعدام در جهان می‌داند، اما به دلیل محرمانه بودن آمار این کشور، امکان ارائه رقم دقیق وجود ندارد.

کشورهای عربستان سعودی، یمن و آمریکا در کنار یک کشور دیگر خاورمیانه در فهرست کشورهایی با بالاترین اعدام در جهان دیده می‌شوند.

آمارهای جهانی نشان‌دهنده یک تناقض مهم است: از یک سو، تعداد کشورهایی که مجازات اعدام را لغو کرده‌اند به بالاترین سطح تاریخی رسیده و از سوی دیگر، تعداد اعدام‌های ثبت‌شده در سال ۲۰۲۵ به بالاترین سطح در بیش از چهار دهه گذشته افزایش یافته است. به بیان دیگر، استفاده از مجازات اعدام از نظر جغرافیایی به تعداد محدودی از کشورها محدودتر شده، اما در برخی از همین کشورها استفاده از آن افزایش یافته است.

کافه‌ها و مجموعه‌ای از خیابان‌ها، ساختمان‌ها، مجازات اعدام را لغو می‌کنند. شهر صحنه‌ای است که گروه‌های مختلف اجتماعی در آن خود را به نمایش می‌گذارند، مرزهای هویتی‌شان را تعیین می‌کنند و رقابت می‌کنند. از همین منظر، تغییر در ظاهر خیابان یا شکل‌گیری پاتوق‌های تازه، صرفاً یک تحول در سبک زندگی نیست؛ گاهی نشانه‌ای است از شکاف‌هایی عمیق‌تر که در زیر پوست جامعه شکل گرفته‌اند.

به گزارش رویداد۲۴، میشل دوسرتو، متفکر فرانسوی، معتقد است خیابانی که روی نقشه صرفاً یک خط هندسی است، با قدم زدن مردم به «فضا» تبدیل می‌شود؛ یعنی انسان با حرکت خود، معنای خیابان را تولید می‌کند. حضور مردم پرچم‌به‌دست در میدانی بخشی از همین فضاسازی است که هانری لوفور از آن به‌عنوان تصاحب و بازتولید فضای زندگی روزمره یاد می‌کند. اما این فضا برخلاف صد و پنجاه روز اخیر همیشه در تصاحب این جریان نبوده است. برعکس؛ خیابان همواره عرصه ظهور جریان‌های منتقد بوده و هست.

جوادی یگانه، جامعه‌شناس که سالهاست مسئولیت انجام پیمایش‌های ملی ارزش‌ها و نگرش‌های ایرانیان را برعهده دارد از جامعه دوپاره حرف می‌زند. او می‌گوید به دلیل دستکاری‌های حاکمیت در صمدسال اخیر به تدریج دو جامعه در ایران شکل گرفته است که رسانه یکی تلویزیون جمهوری اسلامی است و دیگر ایران‌اینترنشنال؛ یکی بعد از شنیدن خبر حمله آمریکا در نهم اسفند، هلهله می‌کند و دیگری گریه. این دو بخش از همه جدا شده‌اند و مساله اصلی آنها تصاحب خیابان است. او معتقد است پس از جنگ هشت ساله دیگر فضای خیابان در اختیار طیف حزب‌اللهی طرفدار حاکمیت نیست و در تدریج خیابان در اختیار «جامعه دوم» یعنی منتقدان حاکمیت قرار گرفته است. امروز شهربان چهل باغچه‌های مقابل کافه‌های خیابان سایه‌ی نمادین‌ترین نشانه مبارزه حاکمیت با خیابانی است که در تصاحب آنها نیست.

در چنین جامعه دوپاره ای، این روزها ویدئوهایی از کافه‌ها و رستوران‌هایی با عنوان «کافه مذهبی» در شبکه‌های اجتماعی دست به دست می‌شود؛ مکان‌هایی که در آن نوشیدن پبسی، کوکاکولا و فانتا (احتمالاً به خاطر اسرائیلی بودن) حرام است. غذاها با تربت کربلا تیرک می‌شوند و افراد برگزارِی نماز جماعت نیز برای مشتریان فراهم است.

رستوران‌ها و کافه‌هایی که در ظاهر قرار است پاسخگوی یک سبک زندگی خاص باشند، اما در سطحی عمیق‌تر این پرسش را مطرح می‌کنند: آیا فضایی عمومی ایران دیگر قادر به نمایش همزیستی نیست؟

کافه‌ها و رستوران‌های مذهبی نماد چه چیزی هستند؟
از مدت‌ها پیش کافه‌ها و رستوران‌هایی را پاتوق‌های اصلی جوانان ایرانی بوده‌اند؛ همان «مکان سوم» که ری لولدنبرگ، جامعه‌شناس آمریکایی، از آن به‌عنوان فضایی برای گروه‌هایی منظم، داوطلبانه، غیررسمی و خوشایند، خارج از قلمرو خانه و محل کار یاد می‌کند. در ایران نیز از دهه هشتاد، کافه‌ها به‌تدریج به بخشی از حوزه عمومی تبدیل شدند؛ پاتوق بخشی از جوانان و شهروندانی که از نظر سبک زندگی سکولارتر بودند و در بسیاری موارد فاصله بیشتری با ارزش‌های رسمی حاکمیت داشتند. اما کافه‌ها در این تعریف محصور نماندند. به تدریج رستوران و کافه به اصلی ترین سرگرمی جوانان و خانواده‌ها تبدیل شد و این هم گپیر، با یک چالش همراه بود. اقشار مذهبی کشور، اعم از حامیان سیاست‌های حاکم و منتقدان آن روز به روز فاصله بیشتری با فضاهای عمومی به ویژه کافه‌ها و رستوران‌ها احساس کردند.

کافه‌ها و رستوران‌های مذهبی پاسخی به این فضای عمومی عدم تعلق اقشار مذهبی کشور به این فضای عمومی همه گیر است. کافه‌هایی که قرار است محل تجمع افرادی با شکل و شمایل و اعتقادات این طبقه فرهنگی باشد؛ بورژوا، جامعه‌شناس فرانسوی، در «تمایژ» معتقد بود سلیقه غذایی، نوع تفریح و انتخاب‌های

جدال دو سبک زندگی برای تصاحب فضای عمومی

کافه‌های مذهبی و جامعه‌دوپاره ایران

ظهور کافه‌ها و رستوران‌های مذهبی در ایران را می‌توان صرفاً پاسخی به نیاز بخشی از جامعه برای داشتن فضایی متناسب با سبک زندگی خود دانست؛ اما وقتی خیابان، رسانه، پاتوق و حتی تفریح به قلمروهای جداگانه گروه‌های اجتماعی تبدیل می‌شوند، ماجرا معنای دیگری پیدا می‌کند. آیا گسترش این فضاها نشانه طبیعی تکثر سبک‌های زندگی است یا علامتی از عمیق‌تر شدن شکافی که جامعه ایران را به دو جهان موازی تقسیم کرده است؟

طراحی و هدایت نشده‌اند. تجربه ایران نشان می‌دهد تلاش برای مهندسی سبک زندگی و روابط اجتماعی نه پدیده‌ای مختص جمهوری اسلامی، بلکه دارای سابقه‌ای طولانی‌تر است. یکی از نمونه‌های مهم آن به دوران پهلوی اول بازمی‌گردد؛ زمانی که رضاشاه سیاست کشف حجاب اجباری را در جامعه‌ای عمیقاً سنتی، با استفاده از قدرت دولت پیش برد. چنین سیاست‌هایی با واکنش بخش قابل توجهی از جامعه مواجه شد و در حافظه تاریخی گروه‌هایی از مردم به نمادی از مداخله دولت در سبک زندگی تبدیل شد.

پس از پیروزی انقلاب اسلامی نیز نوع دیگری از مهندسی اجتماعی ادامه پیدا کرد. این بار جمهوری اسلامی از ابزارهای اداری، مالی و ایدئولوژیک، از جمله نظام گزینش، امتیازات شغلی و توزیع برخی منابع میان حلقه‌های وفادار، برای بازتولید پایگاه اجتماعی خود استفاده کرد.

نتیجه چنین روندی در درازمدت می‌تواند شکل‌گیری دو تجربه متفاوت از شهروندی باشد: گروهی که خود را به ساختار رسمی نزدیک‌تر می‌بیند و از امکانات و شبکه‌های مختص خود برخوردار است و گروه دیگری که احساس می‌کند از بخش‌هایی از این ساختار کنار گذاشته شده است. در چنین شرایطی، گروهی که خود ایجاد زمینه‌ای برای زیست مشترک، به هر گروه‌هویه شود در فضای مخصوص به خود زندگی کند، نتیجه نهایی می‌تواند ایزوله‌شدن بیشتر گروه‌های اجتماعی و عمیق‌تر شدن شکاف‌ها باشد.

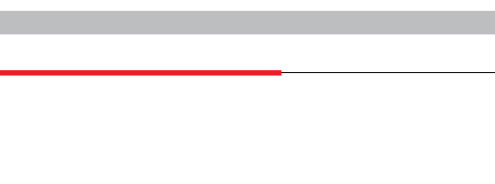
نظرسنجی‌ها چه می‌گویند؟

بر اساس نتایج غیررسمی آخرین پیمایش ارزش‌ها و نگرش‌های ایرانیان، میزان پایبندی عملی به برخی مناسک مذهبی در سال‌های اخیر کاهش پیدا کرده است. سندی ۳۷ صفحه‌ای با عنوان «آنچه ایران می‌خواهد» منتشر شده است. این سند در خرداد۱۴۰۵ به نظ‌نظیم ادب ربیعی، دستیار اجتماعی رئیس‌جمهور، تهیه شد و به مجموعه‌ای با نظرسنجی‌ها، به‌ویژه پیمایش اردیبهشت ۱۴۰۵ مرکز افکار‌سنجی آرا، تکیه دارد. نتایج این نظرسنجی نشان می‌دهد جمعیتی که دست‌کم یک بار در روز نماز می‌خوانند از حدود ۷۷ درصد در اواخر دهه ۱۳۹۰ به حدود ۵۵ درصد در سال ۱۴۰۵ کاهش یافته و در مقابل، سهم کسانی که اعلام کرده‌اند اصلاً نماز نمی‌خوانند از حدود ۳ درصد به ۲۲ درصد رسیده است. فارغ از این ارقام، روند کلی نشان‌دهنده تغییرات قابل‌توجه در سبک زندگی،

آموزش در سال تحصیلی جدید حضوری است

حضور فعالیت خود را آغاز خواهند کرد. علی‌فرهادی در گفت‌وگو با ایرنا اظهار کرد: پیش‌فرض اصلی ما آموزش حضوری است و هیچ مانعی برای بازگشت دانش‌آموزان به مدارس وجود ندارد.

وی تصریح کرد: تقریباً تمامی مدارس آسیب‌دیده در جنگ تحمیلی دوم و سوم تعمیر و بازسازی شده‌اند و معدود مواردی که تخریب آن‌ها بیش از ۸۰ درصد است نیز تا پایان تابستان مرمت و برای اول مهر و سال تحصیلی جدید آماده بهره‌برداری می‌شود. سخنگوی وزارت آموزش و پرورش همچنین به اجرای طرح تغذیه رایگان (توزیع شیر) در مدارس اشاره کرد و گفت: این طرح در سال تحصیلی جدید نیز در تمامی مدارس ابتدایی دولتی اجرا خواهد شد.

مریم قربانی، خبرنگار پاسوج-مدیرعامل کارخانه قند پاسوج یا تشریح آخرین وضعیت این واحد صنعتی پس از احیا، از افزایش ظرفیت کارکرد کارخانه از حدود ۶۰ هزار تن در نخستین سال فعالیت به نزدیک ۷۷ هزار تن خبر داد و گفت: کارخانه قند پاسوج پس از پشت سر گذاشتن سال‌ها رکود، اکنون به جایگاه خود در بازار شکر بازگشته و علاوه بر ایجاد اشتغال مستقیم و غیرمستقیم، بیش از ۱۰۰ میلیارد تومان از بدهی‌های گذشته خود را پرداخت کرده است. قاسمی در نشست خبری با خبرنگاران که به مناسبت روز خبرنگار برگزار شد، با گرم‌امیداشت یاد و خاطره شهید صارمی و قدردانی از تلاش اصحاب رسانه، اظهار کرد: احیای مجدد کارخانه قند پاسوج از پایان سال ۱۴۰۰ در دستور کار ستاد اجرایی فرمان حضرت امام(ره) قرار گرفت و از ابتدای سال ۱۴۰۱ روند بازسازی و نوسازی این کارخانه آغاز شد. وی افزود: حضور شهید آیت‌الله رئیسی در پایان تیرماه ۱۴۰۲، راه‌اندازی آزمایشی کارخانه پس از حدود سال رکود و تعطیلی انجام شد و پس از آن، رفع موانع و مشکلات پیش روی تولید در دستور کار قرار گرفت.

بازگشت اعتماد؛ نخستین گام برای احیای کارخانه

مدیرعامل کارخانه قند پاسوج مهم‌ترین چالش در مسیر احیای این واحد را «اعتبار و اعتماد از دست‌رفته» عنوان کرد و گفت: کارخانه پس از سال‌ها تعطیلی، نزد تأمین‌کنندگان، کشاورزان و حتی نیروی انسانی خود با مشکل اعتماد مواجه بود. قاسمی ادامه داد: تأمین‌کنندگان قطعات، کالا و مواد اولیه در ابتدای مسیر با سختی و حتی بی‌اعتمادی کارخانه را همراهی می‌کردند، اما با حمایت ستاد اجرایی فرمان حضرت امام(ره) و همراهی مسئولان استان، بخش مهمی از موانع از سر راه تولید برداشته شد. وی با اشاره به برنامه‌ریزی انجام‌شده برای سال ۱۴۰۲ گفت: نخستین سال فعالیت مجدد کارخانه با هدف راه‌اندازی آزمایشی، رفع اشکالات خط تولید و آماده‌سازی برای تداوم فعالیت سپری شد و کشت پاییزه چغندر قند نیز

اخبار

شهردار شاهرود:

ثمره کار رسانه، امید و اعتماد است

شهردار شاهرود در نشست خبری به مناسبت روز خبرنگار با اشاره به رسالت خبرنگاران، امانت داری، صداقت، وواقع‌بینی را از مهمترین وظایف آنان دانست و افزود: نقش رسانه‌ها مانند معلمان، کمک به آگاهی‌بخشی به جامعه است.

محسن احمدی با بیان اینکه ثمره آگاهی‌بخشی رسانه‌ها به جامعه، امیدآفرینی است، افزود: ساختن فضای شفاف و در نهایت اعتمادسازی در میان عموم جامعه، دومین ثمره آگاهی‌بخشی رسانه‌ها به جامعه است.

وی گفت: بخش زیادی از مطالبات مردم از طریق رسانه‌ها به مسئولان انتقال داده می‌شود و پیگیری همین رسانه‌ها باعث به ثمر نشستن مطالبات مردم می‌شود.

شهردار شاهرود درباره اقدامات انجام‌شده توسط مدیریت شهری شاهرود گفت: ساخت کمربندی شمال غربی، بلوار نماز، پارکینگ میدان جمهوری، پایانه اتوبوس‌رانی و تاکسیس، تکمیل پل طبیعت و شاهراو و ساماندهی تفرجگاه‌ها بخش از خدمات زیرساختی بوده است.

احمدی با بیان اینکه راه‌اندازی ایستگاه پنجم آتش‌نشانی شاهرود از دیگر اقدامات انجام‌شده در این شهر است، تأکید کرد: ساخت ۳۴ پارک مانند مشاهیر، شهرک دانشگاه و فک و بازیگریی ۳۳ پارک مانند پارک کودک و جامعه ایران فاصله‌ای جدی با جریان سیاسی حاکم دارد. در عین حال، تحولات حتی پس از جنگ چهل‌روزه ، نشان داد بخشی از همین منتقدان و مخالفان، بیش از گذشته به اصلاحات بنیادین در چارچوب ساختار سیاسی موجود فکر می‌کنند؛ زیرا وعده‌های بخشی از اپوزیسیون را ناکارآمد یا غیرواقع‌بیانه دیده و نسبت به ایده تغییر از مسیر مداخله نظامی خارجی نیز ناامید شده‌اند.

در چنین نقطه‌ای، نقش حاکمیت تعیین‌کننده است.

مسئله این است که آیا ساختار سیاسی همه ساکنان ایران، را فارغ از نوع پوشش، اعتقاد مذهبی و گرایش سیاسی، شهروندان برابر این واحد جغرافیایی خواهد دید و برای نوعی آشتی ملی تلاش خواهد کرد، یا اینکه با سیاست‌هایی که به تفکیک هرچه بیشتر سبک‌های زندگی منجر می‌شود، بر شکاف‌های موجود خواهد افزود.

کافه‌ها و رستوران‌های مذهبی به خودی خود مسئله نیستند. در تجربه جامعه متکثر، افراد حق دارند متناسب با باورها و سبک زندگی خود فضاهای متفاوتی ایجاد کنند. مسئله از جایی آغاز می‌شود که این فضاها به نامد جدایی گروه‌های اجتماعی از یکدیگر تبدیل شوند و هر گروه جامعه، دیگری را نه یک همشهری با سبک زندگی متفاوت، بلکه عنصری مزاحم و نامطلوب تصور کند. اگر این روند با همین شدت ادامه پیدا کند، احتمال بروز تنش‌های اجتماعی جدی افزایش خواهد یافت. تجربه جوامع دوپاره نشان می‌دهد وقتی خطوط اختلاف سیاسی، مذهبی و سبک زندگی بر یکدیگر منطبق شوند و تماس روزمره میان گروه‌ها کاهش پیدا کند، کوچک‌ترین بحران می‌تواند شکاف‌های پنهان را به خشونت آشکار تبدیل کند.

نشانه‌های مهندسی اجتماعی و قطبی‌شدن را همین امروز نیز می‌توان در سطح شهر دید: جامعه‌ای که بخشی از اعضایش در خیابان، کافه، رسانه و حتی تفریح، کمتر با «دیگری» مواجه می‌شوند و بیش از گذشته در جهان‌های موازی زندگی می‌کنند.

خطر اصلی نه وجود کافه مذهبی است و نه وجود کافه‌ای با سبک زندگی متفاوت؛ خطر از جایی آغاز می‌شود که دیگر جایی برای نشستن هر دو گروه پشت یک میز باقی نماند.

پست کهگیلویه و بویراحمد؛ رتبه نخست رضایتمندی مشتریان و گامی برای حذف واسطه‌ها

طیبه عباسی نیا، خبرنگار پاسوج-مدیرکل پست کهگیلویه و بویراحمد از کسب رتبه‌نخست کشوری این اداره‌کل در شاخص رضایتمندی مشتریان در تیرماه خبر داد و گفت: با توسعه تجارت الکترونیک، کاهش زمان سیر مرسولات از ۳۰۴ به ۲۰۲ روز و اجرای طرح پست هوشمند، خدمات پستی استان در مسیر تحول و مشتری‌محوری قرار گرفته‌است.

فروغی در نشست خبری به مناسبت روز خبرنگار افزود: در چهار ماه نخست امسال حدود ۶۳۱ هزار مرسوله وارده و صادره در استان ثبت شده و درآمد پست به حدود ۲۳۵ میلیارد ریال رسیده است.

وی با اشاره به توسعه خدمات روستایی و عشایری، از فعالیت ۵۶ نمایندگی توزیع روستایی و برنامه اختصاص کپدستی به محل‌های سکونت عشایری خبر داد.

مدیرکل پست استان همچنین از اجرای طرح «پست هوشمند» در پاسوج با اختصاص حدود ۳۵۰ متر فضا خبر داد و گفت: پنج خودروی جدید به ناوگان توزیع اضافه شده و پنج دستگاه دیگر نیز تا پایان سال تحویل خواهد شد.

اتصال تولیدکنندگان استان به بازار بدون واسطه

فروغی توسعه تجارت الکترونیک و حمایت از کسب‌وکارهای محلی را از برنامه‌های اصلی پست عنوان کرد و گفت: در این راستا با مجموعه‌هایی از جمله میراث فرهنگی و گردشگری، پارک فاوا و شرکت شهرک‌های صنعتی تفاهم‌نامه‌هایی منعقد شده است.

وی افزود: هدف این طرح، فراهم کردن امکان ایجاد فروشگاه مجازی اختصاصی برای تولیدکنندگان محصولات کشاورزی و صنایع دستی استان و عرضه مستقیم محصولات به مصرف‌کنندگان است.

مدیرکل پست کهگیلویه و بویراحمد تصریح کرد: توسعه این بستر می‌تواند با کاهش نقش واسطه‌ها، سهم بیشتری از سود فروش را به تولیدکنندگان واقعی، از کشاورزان تا فعالان صنایع دستی، برساند.

بخشی از مطالبات مربوط به کارگرانی بود که در سال‌های گذشته بدون دریافت کامل حقوق و مطالبات خود از کارخانه خارج شده بودند و با پرداخت مبالغ مصوب و تعیین تکلیف پرونده‌ها، رضایت آنان حاصل شد. وی ادامه داد: همچنین سوابق کاری کارکنان سابق کارخانه برای امور بازنشستگی و تعیین تکلیف حقوق آنان مورد تأیید قرار گرفته تا فعالیت مجدد کارخانه موجب تسهیل حقوق این افراد نشود.

کارخانه قند پاسوج برای حدود هزار نفر اشتغال غیرمستقیم ایجاد کرده است

قاسمی اشتغال‌زایی را یکی دیگر از دستاوردهای احیای کارخانه عنوان کرد و گفت: در دوره بهره‌برداری، حدود ۲۲۰ نفر به صورت مستقیم در کارخانه مشغول به کار هستند و حدود ۱۵۰ نفر نیز در طول سال اشتغال ثابت دارند.

وی افزود: علاوه بر اشتغال مستقیم، کشاورزان، رانندگان حمل مواد اولیه و محصول نهایی و سایر فعالان زنجیره تولید نیز از فعالیت کارخانه منتفع می‌شوند و اشتغال غیرمستقیم کارخانه می‌تواند به حدود ۸۰۰ تا هزار نفر برسد.